

Р Е Ш Е Н И Е №332

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 28 декември, 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети декември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 354 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Директорът на РИОСВ Перник, в качеството на административно наказващ орган е подал касационна жалба срещу решение на РС Перник, постановено по н.а.х. дело № 1015/2011 г., с което въззивният съд е отменил наказателно постановление № 28-А-13/16.VI.2011 г., издадено от АНО срещу Община Перник, представлявана от кмет – г-жа Росица Янакиева, за това, че не е изпълнено условие по КР № 382-НО/2009 г., издадено от Министъра на околната среда и водите за извършване анализ на фонові показатели, по експлоатация на депо за неопасни отпадъци “***”, гр. Перник. С отмененото наказателно постановление на ответника по касационната жалба е било наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 166, т. 2 от ЗООС. В жалбата се правят оплаквания за постановен незаконосъобразен и при съществени процесуални нарушения съдебен акт, като се иска отмяната му и постановявана решение по същество, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – община Перник, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на РС следва да остане в сила.

Представителят на Окр. Прокуратура Перник взема становище, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена в срок от засегнатата от решението на РС страна.

Разгледана по същество е основателна.

За да постанови отменително решение, РС се позовал на изтичане сроковете по чл. 34, ал. 1, т. 2 от ЗАНН.

Административно-наказателната отговорност по чл. 166, т. 2 от ЗООС, към която е привлечен да отговаря ответника по касация, е лична и предполага бездействие, изразяващо се в неизпълнение на задължително условие наложено от държавен орган, във връзка с издадено от този орган комплексно разрешително за ползуване и експлоатация на депо за неопасни отпадъци, дадено по надлежния ред. Видно от наказателното постановление община Перник, като юридическо лице, представлявано от кмета на общината – г-жа Р.

Я.*** е санкциониран за това, че като притежателна КР, не е изпълнил условието в тримесечен срок от влизане на КР в сила, не е предприел действия и мерки за вземане на проби и извършване на мониторинг за наличие на изброени в самото КР вредни съставки и химикали, за което притежателят на това КР е задължен по закон. Комплексното разрешение, независимо, че е цитирано от съдията в РС се издава от Министъра на околната среда и водите на основание чл. 117 от ЗООС, т.е. издаването му не е самоцел, не е писмо, не е препоръка, а задължително условие, за спазване изисквания по експлоатация на депо за отпадъци. Контролните органи на РИОСВ, като регионално звено на МОСВ, са извършили планова проверка. Това обстоятелство е отразено в протокол № 13/2010 – КР № 382-НО-ИО-АО/2009 и в режима на работа на проверката, като условие 13 е отбелязана проверка по Опазване на почвите и подземните води от замърсяване. По делото има достатъчно и категорична информация, събрана от проверяващите, че ответникът по касационната жалба и въззивник пред районния съд не е изпълнил нито едно от условията, при които, именно в негова полза, е издадено КР № 382-НО-ИО-АО/2009 на Министъра на околната среда и водите.

Следователно – налице е констатирано бездействие, във връзка с изпълнение на законово задължение, вменено на притежателя на КР.

Описаните в протокола действия на проверяващите по проверка на съответните условия за притежаване на КР не са изпълнени, респективно са възприети като неизпълнение на дадените задължения. При това положение, съдът намира, че санкционираното лице е осъществило състав на нарушението, визирано в НП, чрез бездействие. Бездействието е форма на деяние на административното нарушение, така както е определено от разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАНН. Нещо повече – за да бъде наложена санкция за неизпълнение на задължително условие по КР е необходимо нарушението да е установено по безспорен начин и същото да съставлява несъответствие с конкретно задължение за действие. Установяването на нарушението от обективна страна е възможно само когато предписанието на задължението е ясно, конкретно и не съдържа неясноти по отношение на неговата реализация. В настоящия случай даденото редакционно предписание за изпълнено условие по КР съдържа конкретно посочено задължение за действие, “собствен мониторинг на подземни води”, поради което може да се твърди, че е налице неизпълнение на същото. От изложеното следва, че нарушението извършено с бездействие е доказано по несъмнен начин от наличните действия на проверяващите, в тази връзка цитирания протокол от 14.XII.2010 г.; както и дадените пред съда свидетелски показания, които по същество не се обсъждат, но касационният състав отчита тяхната достоверност и относимост към издадения официален документ за негативни бездействия от страна на община Перник по спазване на екологичното законодателство. Безспорно е, че има нарушение, за което освен разпоредбата на чл. 166, т. 2 от ЗООС с манифестираното бездействие е нарушена и Наредбата за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни - **Чл. 19. (1) Условията за извършване на мониторинг по чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗООС, както и редът и начинът за отчитане на емисиите на вредни вещества се записват и в текста на комплексното разрешително.**

(2) Редът и начинът за извършване на собствен мониторинг от оператора на инсталацията или съоръжението **се определят в комплексното разрешително във връзка с условията, залегнали в него, като се посочват параметрите, подлежащи на контрол, местата, от които се вземат проби, честотата и методите на извършване на съответните**

измервания, както и изискванията за съхраняване на събраните данни.

Все в този ред – в самото КР е предвидено кога и при какви условия се извършва мониторинга – периодично – през периоди от 6 месеца до две години, според изследване на различните показатели. Само от това следва, че ответникът по касационната жалба е в условията на продължено нарушение.

Конкретиката на нарушението е за това, че ответникът по касационната жалба в тримесечния срок от влизане на КР в сила е бил задължен да извърши действия по мониторинга, което не е сторено, а няма и последващи действия в рамките на дадените от КР срокове за извършване на този мониторинг – т.е. условитно по т. 13.8.2 от КР не се изпълняват.

Въззивният съд, в унисон със становището на пълномощника на въззивника е приел, че са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като е приел, че е важен годишния срок, за съставяне на АУАН. Приел е, без да има доказателства в тази насока, че считано от 9.ІІ.2010 г., когато е възникнало задължението да се изпълни условието по КР за опазване на подземни води от замърсяване са текли сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Има неясно изречение за изключението от тези срокове, но за касационният състав не стана ясно дали следва да се прилага или не двугодишния срок. Това налага да се отчете противоречие в мотивите и неясно изложение по прилагането или не на общия или специалния давностен срок, което следва да се отчете като съществено процесуално нарушение, довело до постановяване на незаконосъобразен съдебен акт. Нарушението е установено на 11.ІІІ.2011 г., когато е съставен АУАН, при извършване на проверката. Нарушителят е безспорен. От 9.ІІ.2010 г., когато е крайния срок за извършване на дължимо действие от нарушителя, чрез представляващия тече двугодишен срок за погасяване на административно наказателната отговорност по давност. Следователно при наличие на извършено екологично нарушение, т.е. такова което се отнася до екологията, а екология е “състояние на околната среда” /Български тълковен речник, издателство “Наука и изкуство” от 2008 г., стр. 212/, по отношение на която е приет и е в сила Закона за опазване на околната среда, следва да се приеме, че законодателят е предвидил двугодишната давност. И това е нормално, защото последствията от увреждане на околната среда могат да се появят в по продължителен период. В тази връзка са и изискванията да се извършва мониторинг по опазване на подземните води в различните периоди, както е отбелязано.

В тази връзка касационният състав изцяло споделя становището по същество от касатора, постъпило в срока за произнасяне на решението, че именно от момента на установяване на нарушението – документално, започват да текат процесуалните срокове.

Въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно, тъй като е издадено на основание неправомерно съставен акт.

Тази констатация не се споделя.

АУАН е издаден на основата на извършена проверка и констатациите от нея. При извършване на проверката през 2010 г. ответникът по касационната жалба не е противопоставил доказателства за каквито и да било действия по изпълнение условията на КР. Именно КР е наложило тримесечен срок от влизането му в сила за извършването на определени действия. Може би съдията докладчик е бил ангажиран по личен вкус да естетизира, с различни шрифтове решението си и не е отчетел, че КР не е представено в цялост, или не е сметнал за необходимо да установи какви са действителните условия по КР,

довели до извършването на административно нарушение.

Изложеното налага да се отмени обжалваното решение. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на районен съд който да постанови акт по съществуто на жалбата. Следва да се приложи цялото КР, ангажиращо административно наказателната отговорност на община Перник, за установяване откога започват да текат давностните срокове и дали има приложимост на специалния двугодишен давностен срок.

Предвид тези съображения, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 789/26.X.2011 г., постановено по н.а.х. дело № 753/2011 г. по описа на Районен съд Перник.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:/п/

/п/